

nødvendigt, at Lovforslaget bliver færdigt i begge Ting inden 1ste April, da den nu gældende Lov ophører at gælde. Derfor den ikke fornyes, er det min Overbevisning, at man paa mangfoldige Steder vil gøre stor Uret og anrette Skade i Henseende til Ordningen af et Forhold, som i høj Grad efter min Opfattelse er en Samsundsopgave.

Johansen: Det foreliggende Lovforslag om Tilsyn med Plejebørn synes at pege i den rigtige Retning, og den Udvidelse, det har faaet, er støttet paa den Erfaring, der er indvunden, siden Loven af 20de April 1888 om Tilsyn med Plejebørn blev vedtagen. Det kan heller ikke nægtes, at den Bevægelse, som er kommen stærkt frem, Plejehjemsforeningerne rundt omkring i Landet, bør have den Støtte, som Lovgivningsmagten er i Stand til at give. Thi det er jo af den største Betydning for Samfundet i det hele taget, hvordan disse Plejehjem ere. Det ligger jo ikke lang Tid tilbage, da der ikke blev taget det Hensyn, som den sidste ærede Taler pegede paa, til Plejeforældrenes økonomiske Forhold, men da man søgte at faa Plejebørnene anbragte i de Hjem, hvor man kunde slippe med den laveste Betaling. Der kunde være mange af disse Hjem, der tilsyneladende kunde være ganske gode — Børnene fik da i alt Fald Mad og Klæder — men der er en anden Side af Sagen, som man ikke maa glemme, og det er, at man skal være meget opmærksom paa den aandelige Paavirkning, Børnet modtager i Plejehjemmet. Det er overalt gaaet mere og mere op for Folk, og det er Plejehjemmene og Plejehjemsforeningerne, der særlig have vakt Opmærksomhed paa dette Omraade og have gjort det saaledes, at jeg er overbevist om, at det nok skal kendes, at det Arbejde, de have gjort, vil være til Gavn for Samfundet i det hele. Naar jeg altsaa ser paa det foreliggende Lovforslag, kan jeg ikke andet end ligesom de foregaaende ærede Talere anbefale det paa det bedste, saa meget mere som det er støttet paa de Erfaringer, der ere indvundne i Løbet af de 5 Aar. Derfor er jeg heller ikke saa glad ved, at § 11 i Loven af 20de April 1888 er skudt ud, thi det kunde jo gerne være, at der kunde indvindes nogle flere Erfaringer, saa det kunde være heldigt, om Loven endnu en Gang fik en foreløbig Karakter, thi det er langt fra, at man endnu har bundet alle de Erfaringer paa dette Omraade, som man er i Stand til at vinde.

Der er et Par enkelte Ting, jeg gerne vilde omtale. Der er i Lovforslagets § 5 gjort en Tilføjeelse, som ikke fandtes i Loven af 1888, nemlig, at „de tilsynsførende skulle

hver Aar til Kommuneraadet afgive en Beretning om deres Virksomhed og de tilsete Plejeforholds Bestaenhed. Den kan af Kommuneraadet fordres afgiven ved Udflydning af et af samme fastsat Skema“. Der vilde jeg gerne henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke vilde være heldigt, at der fra Ministeriets Side blev givet Anvisning til Udfættelse af disse Skemaer. For det første, for at de kunne blive saa fuldige og ensartede overalt som muligt — jeg tror, det vilde have Betydning — men ogsaa fordi det mangen Gang er vanskeligt at faa Mænd eller Kvinder, som ville paatage sig dette Arbejde. Ærede Medlemmer, der have haft Sæde i Sogneraadene, ville erkende, at man kan henvende sig snart til den ene og snart til den anden, og det er ikke saa sjældent, at man faar Afslag, fordi Tilsynet ofte, naar det skal være noget værd, have nogen Betydning, er forbundet med en Del Ulejlighed og mange Gange heller ikke modtaget med de bedste Dine, i Særdeleshed naar det kommer med en vis Myndighed, som jeg glæder mig over, at dette Forslag mere end hidtil giver det. Det er vanskeligt at faa dette Tilsyn, dels paa Grund af den Ulejlighed, der er forbunden dermed, og derhos er dette Tilsyn mange Gange ikke meget øvet i skriftlige Arbejder, saa det vil maasse kunne give dem en Del Ulejlighed at affatte disse Indberetninger; derfor var det rart, om disse Skemaer kunde affattes efter Anvisning fra Ministeren, saa at det kunde blive ensartet og let at udføre. Det var det ene. Det andet, jeg ogsaa gerne vilde gøre opmærksom paa, er, at det vilde være heldigt, om Sogneraadet førte en Protokol, hvori alle Plejebørn fra hele Kommunen vare indførte, og affattet efter et bestemt Skema, som det vilde være ønskeligt, om Ministeriet ogsaa kunde give Anvisning til, for at der kunde komme Ensartethed i Forholdene. Det vilde have den Betydning, at Sogneraadene vilde føle det mere som sin Pligt at være paapasselige end, naar de skrive det op paa en Lap Papir i Aar, og det saa bliver kastet bort det næste Aar. Naar det var indført i en Protokol, vilde det maasse ogsaa en Gang i Tiden faa nogen Betydning i statistisk Henseende.

I det hele glæder dette Lovforslag mig meget. Maasse der nok i et Udvalg kunde komme nogle Tilføjeelser og Ændringer til, men selv om det kun blev, som det er, glæder jeg mig over det, idet jeg finder, at det er en Støtte for dem, der have taget sig af denne Sag, og at det er en god Sag, en virkelig Samsundslag, tror jeg, alle ærede Medlemmer ere enige i. Der er noget her i